

Любоднєйшій и Почтеннейшій
Господине Антоніс!

Теби воистина е доспойно да ся посвяпи и шаши книжка; зашо Ти кашо си позналъ бедноспа нашего народа, и депо опъ нея пользата, самохопно си попросилъ средство-шо което усердїепо на спомоществователише не бе доспаточно да содействова за да ся напечаташа книжка. И ешо сега наслаждавайся преизубилно въ свое по благоволеніе, което и въ деломъ гледашь совершенно; а громогласнише благословеніята на беднопо наше юношество прїемай благосклонно, което юношество кашо ся усвободи чрезъ Твоето челове-

шії книгї) (2 на відколю-
чю візьмі т. 28142